

Głos Nauczycielski

CENTRALNY ORGAN ZWIĄZKU NAUCZYCIELSTWA POLSKIEGO

Nr 48 Warszawa, 30 listopada 1958 r. Cena 70 gr

Centralna Akademia w Dniu Nauczyciela

Zagajenie Zygmunta Dworakowskiego przewodniczącego Prezydium St RN

Fragment przemówienia ministra oświaty Władysława Bienkowskiego

W DNIU Waszego pięknego i zaszczytnego święta, które ryłkło sobie już prawo obywatelstwa w całym społeczeństwie, witam Was i pozdrawiam serdecznie i gorąco w imieniu Wojewódzkiej i Stołecznej Rady Narodowej.

Jak Polska długa i szeroka odbywają się uroczyste akademie poświęcone nauczycielowi polskiemu. W miastach, miasteczkach, osiedlach i wsiach, wszędzie gdziekolwiek istnieje szkoła, lud pracujący oddaje hołd rzęsami skromnych a ofiarnych i mądrych ludzi, którym Ojczyzna Ludowa powierzyła doniosłe dzieło wychowania naszych dzieci na świadomych, aktywnych budowniczych nowego ustroju, stwarzającego wszystkim ludziom pracy możliwość dostojnego i kulturalnego życia.

Uroczystości te i nasza uroczystość dzisiejsza są wymownym dowodem, jak w Polsce Ludowej wzrosła społeczna pozycja nauczyciela, jakim szacunkiem i uznaniem cieszy się jego praca, jaką troską i opieką otacza sprawę oświaty i nauczycielstwa Rząd i Polska Zjednoczona Partia Robotnicza.

Kiedy zastanawiano się, jak uczcić jubileusz Tysiąclecia Państwa Polskiego, jaki powinien być czyn narodu, godny jego wspaniałej i bohaterkiej historii — Partia postawiła przed nami zadanie, które uważa za najważniejsze i najdonioślejsze — budowę 1000 szkół wzniesionych czynnem społecznym, w wysiłkiem całego Narodu.

Hasło budowy 1000 szkół niezależnie od budowy w latach 1951-55 27.000 nowych izb szkolnych, jest wynikiem nie tylko przeświadczenia o doniosłej roli oświaty w kształtowaniu nowego, socjalistycznego społeczeństwa, ale i głębokiej wiary, że nauczyciel polski jest w stanie podjąć nakładnym na szkołę obowiązkiem i wychować dla Ojczyzny młodzież w duchu socjalistycznej moralności i głębokiego szacunku dla pracy, która jest podstawą życia i rozwoju społecznego, i dla ludzi pracy — twórców wszystkich wartości materialnych i kulturalnych.

Nasza wiara w nauczyciela, w jego ofiarności i poświęcenie, w jego umiłowanie szkoły i dziecka, w jego postępową zawsze postawę i gorący patriotyzm — wynika z chlubnej historii nauczycielstwa polskiego, a zwłaszcza nauczycielstwa Mazowsza i Stolicy.

Nauczyciel polski był i jest zawsze z narodem, z jego najlepszymi postępowymi siłami, stał zawsze na czele tego i budował — co słuszne, co służy przyszłości narodu. Dlatego w okresie zaborów prowadził nieustępliwą walkę o szkołę polską i z pomocą sil postępowych wygrał ją w r. 1905, w okresie międzywojennym nie poszedł z sanacją, ale walczył o patriotyczne i demokratyczne wychowanie popierając powszechnym strajkiem szkolnym swoje żądania. I wbrew faszyzowskiemu tendencjom sanacji nauczyciel polski wychowywał młodzież gorąco kochającą Ojczyznę i nienawidzącą wroga. To Wasi wychowankowie walczyli pod Lenino, zdobywali Wał Pomorski i wkroczyli do Berlina. To Wasi wychowankowie walczyli o Polskę pod Narwikim i Monte Casino, i pod Tobrukiem. To oni oddawali ojczyźnie swoje młode i piękne życie w nieszczęsnym 1944 r. w miastach Starówki, Żoliborza, w Kampinosie i tyłu innych stronach i w swięconych ich krwi miejscach.

„Takie Rzeczypospolite będą — jakie ich młodzieży chowanie” — mówił kiedyś mądry Staszic. Dobrze było to „chowanie”. Nadawali mu kierunek postępowi nauczyciele, nauczyciele komunistów, nauczyciele lewicy PPS, nauczyciele ludowej — wszyscy, którym Ojczyzna polska i jej przyszłość były naprawdę drogą.

W pamiętnym styczniu 1945 r. na wezwanie partii — nauczycielstwo stanęło w pierwszym szeregu budowniczych ludowej ojczyzny.

Jakże pamiętny to w dziejach szkoły polskiej okres. Jakże dumni mogą być ci wszyscy, którzy własnymi rękami na niewygasłych jeszcze zgłiszczach, na gorących jeszcze popiołach zakładali fundamenty nowej szkoły — po raz pierwszy w historii naszego narodu, szeroko otwartę rzeczywistość dla wszystkich bez wyjątku dzieci.

Rozpoczął pracę nauczyciel polski w klasach bez ławek, także często bez drzwi i okien, bez podręczników i pomocy szkolnych. Trudne to było, ale także radosne chwile. Przeżywałyśmy okres niewypowiedzianego szczęścia, że oto znów, jawnie może kształtować dusze młodego pokolenia dla szczęśliwszego jutra ojczyzny.

Te są przesłanki, łącznie — z niezapomnianym okresem tajnego nauczania, które umacniały wiarę w nauczyciela i głęboki do niego szacunek całego społeczeństwa w szczególności klasy robotniczej. Wysoko ceni pracę nauczyciela Rząd Ludowy i Partia. Zaś my, władze terenowe, rady narodowe — otaczamy i będziemy nadal i coraz skuteczniej otaczali naszych nauczycieli serdeczną troską i coraz pełniejszą udzielał im pomocy.

Wy, koleżanki i koledzy, kształtujące najczulszy i najdelikatniejszy instrument dziecka, jego intelekt i uczucia, jego postawę wobec świata, jego życie, nauczacie prawdy, piękna i miłości. Ubrójcie w ideologię marksizmu, przenikniętą umłowaniem człowieka wychowującego prawdziwych budowniczych socjalizmu — przyszłość naszej Ojczyzny.

Za tę Waszą pracę i za Wasz trud przyjmijcie najserdeczniejsze i najgorętsze podziękowanie od ludności województwa warszawskiego i Stolicy.

Życzę Wam najlepszych osiągnięć w pracy szkolnej i wiele, wiele szczęścia osobistego dla Was i Waszych najbliższych.

Z głębokim wzruszeniem, uznaniem i wdzięcznością dla Was koleżanki i koledzy — otwieram uroczystą akademię województwa warszawskiego i Warszawy — zorganizowaną z okazji Dnia Nauczyciela.

JESLI szkoła ma kształtować młode umysły i dusze w kierunku społecznego postępu — szermierzem tego postępu musi być sam nauczyciel. Wpół miódzieży aktywny stosunek do społecznej rzeczywistości będzie mógł nauczyciel sam tę aktywność we krwi mający.

Zagadnienie postawy nauczyciela, jego aktywność jest kluczowym problemem. Idzie tu przede wszystkim o aktywność intelektualną. Nauczyciel, często w małych, odległych środowiskach jedyny przedstawiciel kultury i wyższego poziomu świadomości społecznej, musi utrzymywać w tym, co dzieje się w naukach pedagogicznych, musi pogłębiać swą wiedzę, winien również choćby z grubsza śledzić, co dzieje się w kraju w głównych dziedzinach naszego życia.

W ciągu ostatnich, czy ściślej przedostatnich lat, szereg zjawisk niekorzystnie odbiło się na postawie i aktywności znacznej części nauczycieli. Wskazać tu można niewłaściwie często stosunek do nich różnego rodzaju władz osłabiający autorytet szkoły i nauczyciela w środowisku, można również wskazać niewłaściwe formy „społecznej aktywizacji” nauczyciela, polegające na używaniu go do celów nie wspólnego do oświaty i kultury nie mających. Niemalże ważną przyczyną pewnego przyspieszenia, jakie można było wśród nauczycielstwa zaobserwować, były bardzo ciężkie warunki materialne. Wszystko to doprowadziło do deprecjacji zawodu nauczycielskiego.

Okres, jaki nastąpił po VIII Plenum KC PZPR, wniósł do atmosfery szkoły poważne zmiany. Przede wszystkim zdążył z nauczyciela rozliczne serwituty odrywające go od pracy szkolnej.

Nowe wytyczne dały mu szeroki zakres swobody w realizowaniu treści programowych, apelowały do niego o pełniejsze wykorzystanie tej swobody, przede wszystkim w dziedzinie procesów wychowawczych. Partia i rząd już w ub. roku dala wyraz przekonaniu, że konieczna jest poważna poprawa sytuacji materialnej nauczyciela. Wreszcie w tym roku od I, IX dokonano kosztów ponad 1 miliardą złotych poważnego kroku w tym kierunku. Zmniejszony został wymiar godzin pracy nauczycieli szkół podstawowych oraz dokonana została podwyżka uposażeń. Przeprowadzono niektóre mniejsze posunięcia, mające jednak dla polityki szkolnej poważne znaczenie — jak np. zwiększenie płacy za naukę w klasach łączonych.

Dokonała już poprawa warunków materialnych nauczycielstwa nie wyczerpała zagadnienia. W tej chwili toczyć musimy walkę o poprawę jego pozycji społecznej, o bliższe związanie z potrzebami szkoły i nauczyciela władz wszystkich szczebli. Ostatnie półtora roku przyniosło poważne zmiany w ustosunkowaniu się władz terenowych, prezydium rad i komitetów partyjnych do takich spraw jak np. potrzeby mieszkaniowe. Jednak ciągle jeszcze poważna liczba nauczycieli żyje w warunkach złych a niekiedy wręcz niedopuszczalnych. Rozumiejąc trudności, z jakimi borykają się władze terenowe, musimy jednak z całą siłą podkreślać konieczność zaspokajania podstawowych potrzeb nauczyciela. Z radością podkreślić należy, iż prezydium rad narodowych dokonywały poważnego wysiłku, aby uciec nauczycieli w dniu ich święta; przeznaczono na ten cel poważne kwoty, przekazano również i wiele mieszkań. Pozwala to żywić nadzieję, że potrzeby nauczycieli, w pierwszym zaś rzędzie mieszkaniowe, będą odciążone sprawniej zaspokajane.

Prezes Rady Ministrów przemawiając z własnej puli — z okazji Dnia Nauczyciela — 35 mieszkań. Pragnę również zakomunikować, iż rząd nas na prośbę ZG ZNP postanowił przeznaczyć kwotę 60 milionów złotych na budowę 4 sanatoriów dla nauczycieli oraz 8 powiatowych domów nauczyciela. Kwota ta realizowana będzie sukcesywnie do 1963 r.

Dziękując w imieniu całego nauczycielstwa obywateli Premierowi, rządowi jak również wszystkim prezydium rad narodowych za to, co zrobili dla nauczycielstwa, pragnę wyrazić przekonanie, że jest to jeden z przejawów bliższej i wrażliwej troski, jaką szkoła i nauczyciel będą stale otaczani.

Walcząc o zaspokojenie elementarnych potrzeb nauczyciela o lepsze warunki jego pracy, w istocie walczymy o interesy naszych dzieci, o interesy milionów dzieci. Nauczyciel powinien mieć możliwość całkowicie poświęcić się swej pracy, trzeba go zwolnić od pogoni za dorywczym zarobkiem — tylko wtedy bowiem będzie mógł dobrze spełnić swoje zadanie.

Nauczyciel otaczany troską i szacunkiem, dobrze przygotowany do swojej pracy, ożywiony wolą kształtowania nowego socjalistycznego społeczeństwa, na pewno z ofiarnością i honorem wypełni nałożone nań zadania.

Jest nas, towarzysze i koledzy, dwięście tysięcy rozsypanych po całym kraju, po najdalszych jego zakątkach. To potężna siła. Działając solidarnie, zbrojni twórcy, przeobrażając świat ideą socjalizmu, możemy rzucić romantyczne, a wcale rewolucyjne hasło: „Dalej brylno z posad świata — nowymi cił pełniemy tor!”

Przewodniczący Rady Państwa A. Zawadzki i w rozmowie z zastępcami nauczycielami Władysław Bienkowski. Foto CAF

Depesze z okazji Dnia Nauczyciela

W imieniu pracowników oświaty Związku Radzieckiego pozdrawiamy Was z okazji Międzynarodowego Dnia Karty Nauczyciela. Z całego serca życzymy osiągnięć w Waszej pracy w duchu zasad Karty Nauczyciela.

I. GRIWKOW
Z okazji Międzynarodowego Dnia Karty Nauczyciela przesyłamy Wam braterskie pozdrowienia i życzenia rozwoju szkolnictwa Waszego kraju w duchu Karty Nauczyciela.

A. WILKE
Międzynarodowy Dzień Karty Nauczyciela jest dla nas okazją do przesłania Wam szczerych braterskich pozdrowień — łączy nas bowiem, nauczycieli czeskosłowackich i polskich, wspólny wysiłek utrzymania i zapewnienia pokoju i troska o podniesienie kultury młodzieży i całego narodu. Jesteśmy pewni, że w imieniu nauczycieli wychowawców Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

JAN STEPANEK
Przesyłamy Wam serdeczne pozdrowienia z okazji Międzynarodowego Dnia Karty Nauczyciela, jak również życzenia sukcesów w skutecznym rozwoju oświaty w Waszym kraju w duchu tej Karty.

Węgierska Federacja Nauczycieli ERNŐ PETEL

Komitet Centralny Syndykatu Pracowników Nauki i Kultury Rumuńskiej Republiki Narodowej przesyła Wam, nauczyciele polscy, braterskie pozdrowienia z okazji Międzynarodowego Dnia Karty Nauczyciela życząc nowych sukcesów w rozwoju szkolnictwa w Waszym kraju.

NISTOR JON
Centralny Komitet Związku Pracowników Oświaty i Kultury Ludowej Republiki Bułgarii w imieniu wszystkich nauczycieli, przesyła Wam najgorętsze pozdrowienia z okazji Międzynarodowego Dnia Karty Nauczyciela. Życzymy Wam nowych osiągnięć w budowie komunizmu i w walce o pokój.

PANAIOIUW

Na stokach Cytadeli

W ramach uroczystości Dnia Nauczyciela odsłonięty został na stokach Cytadeli pomnik-glaz. Zamieszczamy przemówienie kol. Karola Klimka, jednego z założycieli Związku i członka honorowego Prezydium ZG ZNP.

WIELKA, niezmierzalna jest idea niepodległości. Na przestrzeni długich lat naszych dziejów w jej służbę szły liczne pokolenia. Na polach bitew rozsiadają się kości tych, którzy padli za naszą Ojczyznę. W pamięci żyją ich twarze, ich imiona, ich czyny. W pamięci żyją ich twarze, ich imiona, ich czyny. W pamięci żyją ich twarze, ich imiona, ich czyny.

Wielka, niezmierzalna jest idea niepodległości. Na przestrzeni długich lat naszych dziejów w jej służbę szły liczne pokolenia. Na polach bitew rozsiadają się kości tych, którzy padli za naszą Ojczyznę. W pamięci żyją ich twarze, ich imiona, ich czyny. W pamięci żyją ich twarze, ich imiona, ich czyny.

Foto: J. Ziolkowski

Wielka, niezmierzalna jest idea niepodległości. Na przestrzeni długich lat naszych dziejów w jej służbę szły liczne pokolenia. Na polach bitew rozsiadają się kości tych, którzy padli za naszą Ojczyznę. W pamięci żyją ich twarze, ich imiona, ich czyny.

Wielka, niezmierzalna jest idea niepodległości. Na przestrzeni długich lat naszych dziejów w jej służbę szły liczne pokolenia. Na polach bitew rozsiadają się kości tych, którzy padli za naszą Ojczyznę. W pamięci żyją ich twarze, ich imiona, ich czyny.

Wielka, niezmierzalna jest idea niepodległości. Na przestrzeni długich lat naszych dziejów w jej służbę szły liczne pokolenia. Na polach bitew rozsiadają się kości tych, którzy padli za naszą Ojczyznę. W pamięci żyją ich twarze, ich imiona, ich czyny.

W Dniu Święta Nauczyciela

— ruchomą przestrzeń zaplała spojrzaniem w trójkąt lub sześciąt. Z dumnia. Osłoni łagodnie podperał naszone słońce. Korysal światem i gwiazdy nazywał po imieniu. On jeziora zamykał w akwariach, Uciszał galezie. Mozakie motyli skrzydeł wzniósł na powiekach mikroskopu. Jego ręce, jak gestem ożywiona klepsydra odmierzały lata i srebrne wieki układały do snu w gajach słonecznej Hellady. To jemu ofiarowałem swój pierwszy wiersz i zrozumiałem słowo — poeta. To jemu późnym listopadem, gdy wędna lodgą i ziemia zarosła wiatrem, To jemu późnym listopadem przynoszę bukiet niecierplanych kwiatów. MACIEJ ZENON BORDOWICZ uczeń klasy XI w Rembertowie

KAMPANIA wyborcza do władz i organów ogólnopolskich ZNP odbywają się w okresie pogłębiania osiągnięć w realizacji październikowej linii politycznej PZPR, wyczerpania dalszych dróg rozwojowych naszego społeczeństwa, przygotowania uroczystości Tysiąclecia Państwa Polskiego i realizacji hasła „1000 szkół na Tysiąclecie”.

form oświatowych, nowego statutu ZNP, podjęcie akcji doskonalenia nauczycieli, przygotowania ich do pracy społeczno-oświatowej w swoim środowisku i wiele innych. Pewne rezultaty przyniosły również starania w sprawie realizacji ekonomicznych postulatów nauczycielstwa i wytworzenia społecznej atmosfery sprzyjającej wzrostowi pozycji oświaty i nauki. Poważna część ogniw związkowych znacznie ożywiła swą działalność. Równocześnie jednak wiele ogniw związkowych, szczególnie ognisk i oddziałów powiatowych, wykazywało bierność organizacyjną i brak dyscypliny w realizacji zadań Związku. Jest to wynik słabości organizacyjnej.

W rzeczywistości ogniska nauczycielskiej inicjatywy, działalności i życia zależy umocnienie roli Związku Nauczycielstwa Polskiego w życiu społecznopartijnym. Od aktywnego udziału ognisk w rozwiązywaniu aktualnych problemów terenu zależy w poważnym stopniu realizacja postulatów oświatowych. Prezydium Zarządu Głównego ZNP zaleca dokonanie niezbędnych zmian w działalności organizacyjnej i sieci ognisk zgodnie z założeniami „Instrukcji w sprawie działalności ognisk

własności organizacyjne w stosunku do członków naruszających etykę nauczyciela — związkowca i podrywających autorytet szkoły i nauczyciela. Prezydium uważa, że dla osiągnięcia omówionych wyżej celów konieczne jest wytworzenie na zebraniach związkowych w ogóle, a na zebraniach wybywających w szczególności, atmosfery sprzyjającej rzeczowej wymianie poglądów, formułowaniu stanowiska, wskazywaniu metod działalności związkowej. Zebrania i konferencje sprawozdawczo-wyborcze powinny mieć charakter demokratyczny, a wszystkie sprawy winny być regulowane zgodnie ze statutem ZNP. Prezydium uznaje za konieczne przestrzeganie demokratycznych zasad wyboru władz związkowych. Pragnie również zwrócić uwagę na potrzebę wyboru najlepszych działaczy związkowych gwarantujących prawidłową realizację zadań Związku oraz szerszego niż dotąd włączenia do udziału w działalności związkowej koleżanek, młodych nauczycieli i pracowników naukowych. Prezydium Zarządu Głównego ZNP zatwierdza „Instrukcję w sprawie akcji sprawozdawczo-wyborczej w ZNP” i poleca przeprowadzić wybory do władz związkowych wszystkich szczebli zgodnie z jej wskazaniem.

Uchwała Zarządu Głównego ZNP w sprawie kampanii wyborczej do władz ogniw organizacyjnych

Odnaczeni za współpracę z ZMS

WSROD nieustających towarzyszy z dziedziny nauczycielskiej upłynęło 21 listopada br. spotkanie koleżanek pracujących w dziedzinie ideologicznego wychowania młodzieży, z przewodnictwem ZMS. 21 nauczycielki uczestników spotkania, otrzymała z okazji Dnia Nauczyciela odznakę (m. Janka Krasickiego).

Od wyróżnionych nauczycieli — tak w ich przemówieniach wygłoszonych w czasie spotkania, jak i podczas prywatnych rozmów — dowiedzieliśmy się interesujących szczegółów dotyczących rozwoju organizacji młodzieżowej. W wielu szkołach Związek Młodzieży Socjalistycznej ściśle współpracuje ze Związkiem Harcerskim Polskiego, co dzieje się z pożytkiem dla obydwu organizacji. Np. w Kaliszu w Technikum Ekonomicznym tamtejsza grupa działająca ZMS, będąc ideowym przewodniczącym młodzieży, na co dzień opiekunem młodych koleżanek z ZHP. M. in. przy ścisłym współdziałaniu pomocy grupy ZMS, organizacja harcerska prowadzi różne opieki nad dzieckiem. Drugą z zajęć są dzieci w wieku 6-10 lat, które w weekendy przyjeżdżają do nich zająć w gmachu Technikum.

W tymże samym Technikum Ekonomicznym, z inicjatywą ZMS, będąc ideowym przewodniczącym młodzieży, w wielu z nich odbywają się zajęcia z wychowawcami. Zająć tu odbywają się nawet w autokarach.

Jak poinformował nas kol. Lech Pitechowski, będący w tym czasie w Warszawie — Technikum oraz Zasadniczej Szkoły Włocławskiej — inicjatywa młodzieży spotyka się z pełnym poparciem zarządów zakładów włocławskich miast. Na wiadomość o powołaniu komisji podległej Zarządowi Miasta, opodatkowali się w wysokości 0,25 proc. swoich zarobków. Komitet posiada już ok. 30 tys. zł. uzyskanych z jednorazowych zbiórek w fabrykach i na ulicach miasta; założenia projektowe budynku zobowiązali się opracować w ramach czasu wolnego inżynierów i kadry kadry Zakładów Przemysłu Włocławskiego, Kaliskiej Fabryki Płazm i Akademię Pedagogiczną. W ramach zakładu odczytów.

(t. k.)

Są i takie Dni Nauczyciela

Serce rośnie, gdy się czyta w „Trybunie Ludu” nr 322, że Prezydium WRN we Wrocławiu przeznaczyło na budownictwo mieszkaniowe przeszło 400 milionów złotych. Największą pozycję stanowi budownictwo szkolne, powzięte także wzrosła nakłady na inwestycje szkolne; za budowę szkół przeznaczono 48 milionów.

Tym jaskrawiej uderza fakt podany przez Koleżankę M. S. JUŻ od kilku miesięcy prasa i radio głosi, że sprawa emerytur i rent została pomyślnie uregulowana, że nadspodziewanie sprawnie i szybko działają Woj. Rady Narodowe. Wobec tego nie mogą zrozumieć, dlaczego na terenie województwa wrocławskiego sprawa emerytur nie tylko, że wliczenie się zówtim tempem, ale referencji woj. zapewniają, że nie ma co marzyć o rychłym jej zakończeniu.

Od czterech miesięcy czekam na załatwienie mej sprawy emerytalnej. Potrzebne papiery złożyłam w WRN we Wrocławiu 10 lipca 1958 r. Referent zapewniał mnie, że wszystko jest w porządku i niedługo sprawa będzie załatwiona.

Już od dawna jestem chora. W ubiegłym roku przechodziłam zapalenie płuc i osierdzia. Następnie uległam wypadkowi i nastąpiło pęknięcie kręgosłupa. Przez siedem miesięcy nosiłam gorset gipsowy i przebywałam w szpitalu. Podczas pobytu w szpitalu chorobałam na żółtaczkę. W następstwie przebywania chorób wywiązały się częściowe bezwład ciała i ograniczenie swobody ruchów.

Wobec ciężkich warunków, w jakich obecnie znajduję się, nie mogę nawet myśleć o leczeniu się i odzyskaniu. Oczekiwałam, że otrzymana emerytura umożliwi mi powrót do zdrowia. Daremnie na nią czekałam. Tracę nadzieję, czy w ogóle dożyję do czasu jej wypłaty, ponieważ moje zdrowie stopniowo pogarsza się i nie mam już środków utrzymania.

Wielka Nauczycielka
...dnia 21. XI 1958 r.

Przedemną leży zaproszenie na Dzień Nauczyciela urządzany przez Inspektorat Oświaty.

Na dworzec cały dzień pada deszcz. Bioto po uszy. Mokre gumki skną na jutrzejszą podróż. Trzeba się jakoś przygotować na jutro. Popatrzyłam na swoje ręce; zniszczone, pokryte odciśkami, Westchnęłam.

Przykro jest po 30 latach pracy patrzeć, jak burza nam autorytet „gdy partia i organizacja związkowe chcą go odbudować.

U kogo mają nauczyciele szukać pomocy w swoich sprawach? Tymczasem różni „Miodakowie” uzyskują szybki efekt swoich zabiegów. Prawodawstwo dla „nich” szybko działa — doskonały grunt dla procesowania się, pieniężna i zwiekiana w „cierpliwa nieskończoność”. Osobiste porażki koleżankom żęby poszły na sztukę „Sublokatorka” Grymal-Siedleckiego wystawianą w teatrze „Syrena” w Warszawie.

Przykro jest po 30 latach pracy patrzeć, jak burza nam autorytet „gdy partia i organizacja związkowe chcą go odbudować.

U kogo mają nauczyciele szukać pomocy w swoich sprawach? Tymczasem różni „Miodakowie” uzyskują szybki efekt swoich zabiegów. Prawodawstwo dla „nich” szybko działa — doskonały grunt dla procesowania się, pieniężna i zwiekiana w „cierpliwa nieskończoność”. Osobiste porażki koleżankom żęby poszły na sztukę „Sublokatorka” Grymal-Siedleckiego wystawianą w teatrze „Syrena” w Warszawie.

Przykro jest po 30 latach pracy patrzeć, jak burza nam autorytet „gdy partia i organizacja związkowe chcą go odbudować.

U kogo mają nauczyciele szukać pomocy w swoich sprawach? Tymczasem różni „Miodakowie” uzyskują szybki efekt swoich zabiegów. Prawodawstwo dla „nich” szybko działa — doskonały grunt dla procesowania się, pieniężna i zwiekiana w „cierpliwa nieskończoność”. Osobiste porażki koleżankom żęby poszły na sztukę „Sublokatorka” Grymal-Siedleckiego wystawianą w teatrze „Syrena” w Warszawie.

Zadania organizacji związkowych wyższych uczelni

W dniach 15-16 bm. obradowało w Warszawie rozszerzone Plenum Zarządu Sekcji Szkół Wyższych i Instytucji Naukowych i dydaktycznych zmuszona jest warunkami materialnymi do przyjmowania zajęć ubocznych (niezależnie od wymiaru przekraczającym dwadzieścia godzin tygodniowo), co powoduje ogólne ich przemęczenie, wyczerpanie nerwowe i psychiczne oraz spływanie zajęć.

Plenum podjęło dwie uchwały: jedną dotyczącą działalności organizacji związkowych, drugą powiązaną z Dniem Nauczyciela. Uchwała dotycząca działalności zakładowych organizacji związkowych zwraca m. in. ich uwagę na konieczność zajmowania się nie tylko sprawami bytowymi, ale i współpracą w dziedzinie merytorycznej z rektoratami uczelni i kierownikami instytutów naukowych.

Plenum podjęło dwie uchwały: jedną dotyczącą działalności organizacji związkowych, drugą powiązaną z Dniem Nauczyciela. Uchwała dotycząca działalności zakładowych organizacji związkowych zwraca m. in. ich uwagę na konieczność zajmowania się nie tylko sprawami bytowymi, ale i współpracą w dziedzinie merytorycznej z rektoratami uczelni i kierownikami instytutów naukowych.

Minął Dzień Nauczyciela

S TOSUNEK społeczeństwa do święta nauczycieli w bieżącym roku był szczególnie serdeczny i świadczył o głębokim uznaniu i rozumieniu wyjątkowo trudnej i odpowiedzialnej pracy wychowawców młodego pokolenia.

Udział w Dniu Nauczyciela przedstawiciele Partii, Rządu, organizacji młodzieżowych, kulturalnych, społeczno-gospodarczych podkreślił głęboki sens tej manifestacji uczuć wyrażonych przez społeczeństwo.

W uroczystościach poza Warszawą wzięli udział: Minister Oświaty w Płocku, Minister Szkolnictwa Wyższego we Wrocławiu, Minister Kultury i Sztuki w Poznaniu.

Podkreślenie wagi święta nauczycielskiego wyraziło się również w przeznaczeniu przez rząd 60 milionów złotych na budowę 4 sanatoriów oraz 8 powiatowych Domów Nauczyciela.

Do Zarządu Głównego ZNP wpłynęła ogromna ilość depeszy, listów i życzeń dla nauczycielstwa świadczących jak wiele im ono oddanych przyjaźni i jak dużą cieszy się sympatią.

Przytaczamy niżej fragmenty pewnej części życzeń przesłanych w Dniu Nauczyciela.

„Zycze pomyślności i zadowolenia w pięknym i szlachetnym trudzie, którego celem jest przygotowanie obywateli naszego kraju do życia i pracy dla dobra Ludowej Ojczyzny”.

SZEF GŁÓWNEGO ZARZĄDU POLITYCZNEGO WICEMINISTER OBRONY NARODOWEJ
GENERAL DYPLOMA
JANUSZ ZARZYCKI

„Praca Wasza jest nam szczególnie bliska z względu na zadania, jakie stoją przed LPZ, a które koncentrują się w zasadniczym stopniu na pracy z młodzieżą i jej wychowaniu”.

PRZESZŁY ZARZĄD GŁÓWNEGO LPZ
JOZEF TURSKI
Gen. brzdądy

„Z okazji Międzynarodowego Dnia Karty Nauczyciela Nauczyciel Komitet ZSL przesyła serdeczne pozdrowienia dla wszystkich nauczycieli pracujących nad wychowaniem dzieci i młodzieży w naszym kraju”.

SEKRETARZ NK ZSL
K. BANACH

V-PREZES NK ZSL
J. OZGA-MICHALSKI

„Dotychczasowe osiągnięcia ZMS są równocześnie wynikiem pracy nauczycieli. Jesteśmy Wam wdzięczni za pracę, za pomoc i bezpośredni udział w działalności naszego Związku”.

SEKRETARIAT KOMITETU CENTRALNEGO ZMS

„Znamy trudną, pełną poświęcenia pracę nauczycieli i wychowawców, widzimy w nich swoich bliskich przyjaciół. Jesteśmy głęboko wdzięczni tym wszystkim nauczycielom, którzy prowadzą drużyny i na codzień pomagają w pracy harcerskiej”.

GŁÓWNA KWATERA HARCERSTWA

„Najserdeczniejsze życzenia powodzenia w pracy oświatowej, wychowawczej i życiu osobistym dla wszystkich Nauczycieli i Wychowawców składa

TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ DZIECI

„Życzymy wszystkim Wychowawcom, Profesorom, Nauczycielom i pomocniczym pracownikom nauki w imieniu Studentów Polskich dalszych sukcesów w pracy zawodowej i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym”.

ZRZESZENIE STUDENTÓW POLSKICH

Równie serdeczne i gorące życzenia nadesłały nauczycielom: Zespół Redakcyjny „Głosu Pracy”; Centralny Związek Spółdzielczy; Związek Zawodowy Pracowników Leśnych i Przemysłu Drzewnego; Kultury, Energetyki, Instytut artystycznych, filmowych, Marynary i Rybaków Morskich, Transportowców i Drogowców, Handlu i Przemysłu Gastronomicznego, Spożywców, Łączności; Wojewódzka Komisja Porozumiewawcza ZR w Rzeszowie; Centralny Zarząd Kolarstwa Min. Kultury i Sztuki; Wojewódzka Komisja ZR w Poznaniu; Liga Ochrony Przyrody; Państwowe Przedsiębiorstwo Wydawnictw Kartograficznych i Centrala Rozwojczych Filmów Oświatowych, Egzekutywa KP PZPR w Malborku i in.

Depesze z życzeniami nadesłały: Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej; Związek Zawodowy Pracowników Rolnych, Społecznych, Żeglarski, Metalowców, Budowniczą i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Szpitali Zdrowia, Przemysłu Chemicznego, Kolejarzy, Pracowników Państwowych, Hutników, Pracowników Gospodarki Komunalnej; Woj. Komisja Związków Zawodowych w Opolu, Kielcach, Łodzi i Zielonej Górze; Naczelna Rada Spółdzielcza, Towarzystwo Krzewienia Kultury Fizycznej, Dolnośląska Komenda ZHP.

Oświecony Dzień Nauczyciela minął. Uroczyste akademie, koncerty, spotkania są już poza nauczycielem. Pozostały wspomnienia i podtrzymująca w codziennej pracy świadomość, że szkoła i nauczyciel mają coraz więcej szprymierców i przyjaciół, którzy jeśli tylko część ich życzeń skierowanych pod adresem nauczyciela przybierze kształt realny — przyczynią się wybitnie do podniesienia rangi oświaty w Polsce na przynależny jej poziom.

Warto zobaczyć

Co Eliza Orzeszkowa mówiła o znaczeniu nauczyciela? Jak inni wybitni oceniali rolę nauczyciela w szerzeniu postępu, oświaty, kultury? Iu i jakich mamy obelsty piarszy, poetów wywodzących się z naszego środowiska?

To wszystko i nie tylko to poleca nam w interesującym zestawie plansz, fotografii, cytów, tytułów książek — wystawka otwarta w witrażach lokalu Wojewódzkiej Biblioteki Pedagogicznej w Warszawie (Al. Jerozolimskie 36, naprzeciw Banku Inwestycyjnego). Wystawka w związku z Dniem Nauczyciela przygotowali pracownicy Warszawskiej Wojewódzkiej Biblioteki Pedagogicznej.

Jeżeli jesteś warszawianinem lub będziesz przejeżdżał w stolicy w okolicach Al. Jerozolimskich, zobacz wystawę. Sądźmy, że warto.

Wielka Nauczycielka

Wobec ciężkich warunków, w jakich obecnie znajduję się, nie mogę nawet myśleć o leczeniu się i odzyskaniu. Oczekiwałam, że otrzymana emerytura umożliwi mi powrót do zdrowia. Daremnie na nią czekałam. Tracę nadzieję, czy w ogóle dożyję do czasu jej wypłaty, ponieważ moje zdrowie stopniowo pogarsza się i nie mam już środków utrzymania.

Wielka Nauczycielka
...dnia 21. XI 1958 r.

UCHWALY POWINNY BYC REALIZOWANE

JEDYNYM ośrodkiem kulturalnym na całe Lesko i jego powiat — to Liceum Ogólnokształcące im. Gen. Karola Świerczewskiego. O istnieniu tej szkoły wie prawie każdy nauczyciel studiujący zaocznie; wie i przypomina sobie Prezydium Miejskiej Rady Narodowej kiedy trzeba zorganizować jakąś akademię, nie zapominając o nas i powiat.

Zastrzegam, że nie jestem upoważniony do krytykowania partii, ani Miejskiej Rady, ale skrytykować ludzi siedzących tam uważam za swój społeczny obowiązek i to mi zawsze wolno zrobić. Ci wszyscy, którzy zajmują u nas odpowiedzialne stanowiska zrobili dla szkoły i nauczycieli jedynie to, że dali szkole pomieszczenie na internat, które się na ten cel wcale nie nadaje. Internat jako integralna część liceum mieści się w dwóch budynkach; jeden to zamek Krasickich, który od dłuższego czasu jest w stanie remontu, a gdzie mieszka obecnie uczennice (warunki, w jakich mieszkają i uczą się są godne oburzenia). Drugi budynek oddany przez Miejską Radę Narodową na internat to poddasze nad piekarnią. Tak doceniają „oicowie miast” Leska rolę jednej szkoły średniej na cały powiat i takie stwarzają jej warunki do pracy.

Był czas, że na terenie Leska Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wybudowało dla swojego użytku jeden blok mieszkalny, który zupełnie słusznie został oddany do użytku pracownikom Ministerstwa. Ale w 1957 r. został oddany do użytku drugi blok mieszkalny wybudowany z Funduszu Gospodarki Komunalnej i ani jednego mieszkania w tym bloku nie zarezerwowano dla nauczyciela. W tej chwili w Miejskiej Radzie Narodowej dokonano już przydziału mieszkań jeszcze nie oddanego do użytku trzeciego z kolei budującego się bloku. W tym przydziale Wydział Oświaty w Lesku otrzymał do dyspozycji dwa mieszkania dla nauczycieli, tylko szkół podstawowych, o nauczycielach szkół średnich zapomniano.

Na konferencjach wojewódzkich rad narodowych wspólnie z pracownikami administracji oświatowej podjęto bardzo obciążające uchwały. Trzeba, by te uchwały były realizowane we wszystkich ośrodkach prowincjonalnych takich jakim jest Lesko, gdzie te sprawy, które we wszystkich większych miastach należą już do przebrniętych, tu jeszcze nie dotarły do wiadomości tych, którzy powinni je wprowadzać w życie.

Władysław Klima
Lesko

Wielka Nauczycielka

Wobec ciężkich warunków, w jakich obecnie znajduję się, nie mogę nawet myśleć o leczeniu się i odzyskaniu. Oczekiwałam, że otrzymana emerytura umożliwi mi powrót do zdrowia. Daremnie na nią czekałam. Tracę nadzieję, czy w ogóle dożyję do czasu jej wypłaty, ponieważ moje zdrowie stopniowo pogarsza się i nie mam już środków utrzymania.

Wielka Nauczycielka
...dnia 21. XI 1958 r.

UCHWALY POWINNY BYC REALIZOWANE

JEDYNYM ośrodkiem kulturalnym na całe Lesko i jego powiat — to Liceum Ogólnokształcące im. Gen. Karola Świerczewskiego. O istnieniu tej szkoły wie prawie każdy nauczyciel studiujący zaocznie; wie i przypomina sobie Prezydium Miejskiej Rady Narodowej kiedy trzeba zorganizować jakąś akademię, nie zapominając o nas i powiat.

Zastrzegam, że nie jestem upoważniony do krytykowania partii, ani Miejskiej Rady, ale skrytykować ludzi siedzących tam uważam za swój społeczny obowiązek i to mi zawsze wolno zrobić. Ci wszyscy, którzy zajmują u nas odpowiedzialne stanowiska zrobili dla szkoły i nauczycieli jedynie to, że dali szkole pomieszczenie na internat, które się na ten cel wcale nie nadaje. Internat jako integralna część liceum mieści się w dwóch budynkach; jeden to zamek Krasickich, który od dłuższego czasu jest w stanie remontu, a gdzie mieszka obecnie uczennice (warunki, w jakich mieszkają i uczą się są godne oburzenia). Drugi budynek oddany przez Miejską Radę Narodową na internat to poddasze nad piekarnią. Tak doceniają „oicowie miast” Leska rolę jednej szkoły średniej na cały powiat i takie stwarzają jej warunki do pracy.

Był czas, że na terenie Leska Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wybudowało dla swojego użytku jeden blok mieszkalny, który zupełnie słusznie został oddany do użytku pracownikom Ministerstwa. Ale w 1957 r. został oddany do użytku drugi blok mieszkalny wybudowany z Funduszu Gospodarki Komunalnej i ani jednego mieszkania w tym bloku nie zarezerwowano dla nauczyciela. W tej chwili w Miejskiej Radzie Narodowej dokonano już przydziału mieszkań jeszcze nie oddanego do użytku trzeciego z kolei budującego się bloku. W tym przydziale Wydział Oświaty w Lesku otrzymał do dyspozycji dwa mieszkania dla nauczycieli, tylko szkół podstawowych, o nauczycielach szkół średnich zapomniano.

Na konferencjach wojewódzkich rad narodowych wspólnie z pracownikami administracji oświatowej podjęto bardzo obciążające uchwały. Trzeba, by te uchwały były realizowane we wszystkich ośrodkach prowincjonalnych takich jakim jest Lesko, gdzie te sprawy, które we wszystkich większych miastach należą już do przebrniętych, tu jeszcze nie dotarły do wiadomości tych, którzy powinni je wprowadzać w życie.

Władysław Klima
Lesko

UCHWAŁA

Zarząd Sekcji Pracowników Szkół Wyższych i Instytucji Naukowych ZNP, podjęta na posiedzeniu w dniu 16 listopada 1958 r. z okazji Dnia Nauczyciela

W dniu 22 listopada obchodziliśmy Dzień Nauczyciela jako święto całego postępowego nauczycielstwa na świecie.

Postępowa prądy społeczno-kulturalne i postępowi myśliciele zawsze doceniali rolę oświaty i nauki w życiu narodu i ludzkości oraz wysoko podnosili godność nauczyciela-wychowawcy.

Już w epoce oświecenia Komisja Edukacji Narodowej — pierwsza ministerium publicznemu oświaty w Europie, podkreślając „ważność urzędu i świętość powołania nauczycielskiego”, stwierdziła w swoich Ustawach: „Cokolwiek stanowi szlachetność człowieka: zdrowie, czystość i obyczaj, rozsądek, pewny, dobry rząd domowy, miłość, przyjaźń i szacunek dla drugich; cokolwiek składa szlachetność publiczną: równość i najszlachetniejsza sprawiedliwość, pracowitość, odwaga, obrona krajowa, cnoty obywatelskie, niepodległość w zdaniu, szlachetność myśli i postępku swobodnie jako najświętsze własności cudzej — to wszystko jest rzeczą edukacji i celem starań nauczyciela”.

Światłe nauczycielstwo zawsze było rzecznikiem postępu społecznego, ośrodkiem przemian kulturalnych i realizatorem najpiękniejszych idei wychowawczych. Jednym z naszych najistotniejszych zadań dzisiaj jest wychowanie młodego pokolenia na miarę epoki, pokolenia, które będzie chciało i umiało twórczo współdziałać w tym największym przedsięwzięciu wszystkich czasów — jakim jest socjalistyczne przeobrażenie społeczeństwa ludzkiego. Główny ciężar odpowiedzialności za realizację tych zadań spada na szkołę i na nauczyciela.

Zarząd Sekcji Pracowników Szkół Wyższych i Instytucji Naukowych zwraca się do ogółu Nauczycieli i Wychowawców w Polsce z jak najgorętszym pozdrowieniem solidarności.

Zarząd Sekcji uważa Dzień Nauczyciela również za święto pracowników naukowych i nauczycieli akademickich. Sekcja

UCHWAŁA

Zarząd Sekcji Pracowników Szkół Wyższych i Instytucji Naukowych ZNP, podjęta na posiedzeniu w dniu 16 listopada 1958 r. z okazji Dnia Nauczyciela

W dniu 22 listopada obchodziliśmy Dzień Nauczyciela jako święto całego postępowego nauczycielstwa na świecie.

Postępowa prądy społeczno-kulturalne i postępowi myśliciele zawsze doceniali rolę oświaty i nauki w życiu narodu i ludzkości oraz wysoko podnosili godność nauczyciela-wychowawcy.

Już w epoce oświecenia Komisja Edukacji Narodowej — pierwsza ministerium publicznemu oświaty w Europie, podkreślając „ważność urzędu i świętość powołania nauczycielskiego”, stwierdziła w swoich Ustawach: „Cokolwiek stanowi szlachetność człowieka: zdrowie, czystość i obyczaj, rozsądek, pewny, dobry rząd domowy, miłość, przyjaźń i szacunek dla drugich; cokolwiek składa szlachetność publiczną: równość i najszlachetniejsza sprawiedliwość, pracowitość, odwaga, obrona krajowa, cnoty obywatelskie, niepodległość w zdaniu, szlachetność myśli i postępku swobodnie jako najświętsze własności cudzej — to wszystko jest rzeczą edukacji i celem starań nauczyciela”.

Światłe nauczycielstwo zawsze było rzecznikiem postępu społecznego, ośrodkiem przemian kulturalnych i realizatorem najpiękniejszych idei wychowawczych. Jednym z naszych najistotniejszych zadań dzisiaj jest wychowanie młodego pokolenia na miarę epoki, pokolenia, które będzie chciało i umiało twórczo współdziałać w tym największym przedsięwzięciu wszystkich czasów — jakim jest socjalistyczne przeobrażenie społeczeństwa ludzkiego. Główny ciężar odpowiedzialności za realizację tych zadań spada na szkołę i na nauczyciela.

Zarząd Sekcji Pracowników Szkół Wyższych i Instytucji Naukowych zwraca się do ogółu Nauczycieli i Wychowawców w Polsce z jak najgorętszym pozdrowieniem solidarności.

Zarząd Sekcji uważa Dzień Nauczyciela również za święto pracowników naukowych i nauczycieli akademickich. Sekcja

UCHWAŁA

Zarząd Sekcji Pracowników Szkół Wyższych i Instytucji Naukowych ZNP, podjęta na posiedzeniu w dniu 16 listopada 1958 r. z okazji Dnia Nauczyciela

W dniu 22 listopada obchodziliśmy Dzień Nauczyciela jako święto całego postępowego nauczycielstwa na świecie.

Postępowa prądy społeczno-kulturalne i postępowi myśliciele zawsze doceniali rolę oświaty i nauki w życiu narodu i ludzkości oraz wysoko podnosili godność nauczyciela-wychowawcy.

Już w epoce oświecenia Komisja Edukacji Narodowej — pierwsza ministerium publicznemu oświaty w Europie, podkreślając „ważność urzędu i świętość powołania nauczycielskiego”, stwierdziła w swoich Ustawach: „Cokolwiek stanowi szlachetność człowieka: zdrowie, czystość i obyczaj, rozsądek, pewny, dobry rząd domowy, miłość, przyjaźń i szacunek dla drugich; cokolwiek składa szlachetność publiczną: równość i najszlachetniejsza sprawiedliwość, pracowitość, odwaga, obrona krajowa, cnoty obywatelskie, niepodległość w zdaniu, szlachetność myśli i postępku swobodnie jako najświętsze własności cudzej — to wszystko jest rzeczą edukacji i celem starań nauczyciela”.

Światłe nauczycielstwo zawsze było rzecznikiem postępu społecznego, ośrodkiem przemian kulturalnych i realizatorem najpiękniejszych idei wychowawczych. Jednym z naszych najistotniejszych zadań dzisiaj jest wychowanie młodego pokolenia na miarę epoki, pokolenia, które będzie chciało i umiało twórczo współdziałać w tym największym przedsięwzięciu wszystkich czasów — jakim jest socjalistyczne przeobrażenie społeczeństwa ludzkiego. Główny ciężar odpowiedzialności za realizację tych zadań spada na szkołę i na nauczyciela.

Zarząd Sekcji Pracowników Szkół Wyższych i Instytucji Naukowych zwraca się do ogółu Nauczycieli i Wychowawców w Polsce z jak najgorętszym pozdrowieniem solidarności.

Zarząd Sekcji uważa Dzień Nauczyciela również za święto pracowników naukowych i nauczycieli akademickich. Sekcja

DZIEŃ NAUCZYCIELA NA WSZ

JEST godzina 11 wieczór. Właśnie skończyłam wszystkie swoje zajęcia. Dzieci wykapanie — śpią, bielizna uprząta, gospodarstwo (powód zaradki nauczycieli miejskich) obłożone. Wreszcie mogę uścisnąć i odpocząć.

Od Redakcji:
Jak widać na przykładzie tych dwu listów są różne Dni Nauczyciela i różne formy treści terenowych władz o nauczyciela.

DZIEŃ NAUCZYCIELA NA WSZ

JEST godzina 11 wieczór. Właśnie skończyłam wszystkie swoje zajęcia. Dzieci wykapanie — śpią, bielizna uprząta, gospodarstwo (powód zaradki nauczycieli miejskich) obłożone. Wreszcie mogę uścisnąć i odpocząć.

Od Redakcji:
Jak widać na przykładzie tych dwu listów są różne Dni Nauczyciela i różne formy treści terenowych władz o nauczyciela.

DZIEŃ NAUCZYCIELA NA WSZ

JEST godzina 11 wieczór. Właśnie skończyłam wszystkie swoje zajęcia. Dzieci wykapanie — śpią, bielizna uprząta, gospodarstwo (powód zaradki nauczycieli miejskich) obłożone. Wreszcie mogę uścisnąć i odpocząć.

Od Redakcji:
Jak widać na przykładzie tych dwu listów są różne Dni Nauczyciela i różne formy treści terenowych władz o nauczyciela.

DZIEŃ NAUCZYCIELA NA WSZ

JEST godzina 11 wieczór. Właśnie skończyłam wszystkie swoje zajęcia. Dzieci wykapanie — śpią, bielizna uprząta, gospodarstwo (powód zaradki nauczycieli miejskich) obłożone. Wreszcie mogę uścisnąć i odpocząć.

Od Redakcji:
Jak widać na przykładzie tych dwu listów są różne Dni Nauczyciela i różne formy treści terenowych władz o nauczyciela.

DZIEŃ NAUCZYCIELA NA WSZ

JEST godzina 11 wieczór. Właśnie skończyłam wszystkie swoje zajęcia. Dzieci wykapanie — śpią, bielizna uprząta, gospodarstwo (powód zaradki nauczycieli miejskich) obłożone. Wreszcie mogę uścisnąć i odpocząć.

Od Redakcji:
Jak widać na przykładzie tych dwu listów są różne Dni Nauczyciela i różne formy treści terenowych władz o nauczyciela.

DZIEŃ NAUCZYCIELA NA WSZ

JEST godzina 11 wieczór. Właśnie skończyłam wszystkie swoje zajęcia. Dzieci wykapanie — śpią, bielizna uprząta, gospodarstwo (powód zaradki nauczycieli miejskich) obłożone. Wreszcie mogę uścisnąć i odpocząć.

Od Redakcji:
Jak widać na przykładzie tych dwu listów są różne Dni Nauczyciela i różne formy treści terenowych władz o nauczyciela.

DZIEŃ NAUCZYCIELA NA WSZ

JEST godzina 11 wieczór. Właśnie skończyłam wszystkie swoje zajęcia. Dzieci wykapanie — śpią, bielizna uprząta, gospodarstwo (powód zaradki nauczycieli miejskich) obłożone. Wreszcie mogę uścisnąć i odpocząć.

Od Redakcji:
Jak widać na przykładzie tych dwu listów są różne Dni Nauczyciela i różne formy treści terenowych władz o nauczyciela.

DZIEŃ NAUCZYCIELA NA WSZ

JEST godzina 11 wieczór. Właśnie skończyłam wszystkie swoje zajęcia. Dzieci wykapanie — śpią, bielizna uprząta, gospodarstwo (powód zaradki nauczycieli miejskich) obłożone. Wreszcie mogę uścisnąć i odpocząć.

Od Redakcji:
Jak widać na przykładzie tych dwu listów są różne Dni Nauczyciela i różne formy treści terenowych władz o nauczyciela.

DZIEŃ NAUCZYCIELA NA WSZ

JEST godzina 11 wieczór. Właśnie skończyłam wszystkie swoje zajęcia. Dzieci wykapanie — śpią, bielizna uprząta, gospodarstwo (powód zaradki nauczycieli miejskich) obłożone. Wreszcie mogę uścisnąć i odpocząć.

Od Redakcji:
Jak widać na przykładzie tych dwu listów są różne Dni Nauczyciela i różne formy treści terenowych władz o nauczyciela.

DZIEŃ NAUCZYCIELA NA WSZ

JEST godzina 11 wieczór. Właśnie skończyłam wszystkie swoje zajęcia. Dzieci wykapanie — śpią, bielizna uprząta, gospodarstwo (powód zaradki nauczycieli miejskich) obłożone. Wreszcie mogę uścisnąć i odpocząć.

Od Redakcji:
Jak widać na przykładzie tych dwu listów są różne Dni Nauczyciela i różne formy treści terenowych władz o nauczyciela.

KRONIKA ZWIĄZKOWA

W dniach 28 i 29 XI br. odbyło się plenarne posiedzenie Zarządu Sekcji Wychowania Przedшкольного przy Zarządzie Głównym ZNP.

Po referacie nt.: „Sytuacja polityczno-gospodarcza kraju a poprawa spraw bytowych nauczycieli” oraz dyskusji nad referatem wysłuchano sprawozdania z działalności Sekcji i omówiono plan dalszej pracy. Drugiego dnia wygłoszony został referat z cyklu „Ludzie zasłużeni dla sprawy wychowania przedшкольного”. Poza tym na porządku dziennym stanęła sprawa reaktywowania Spółdzielni Nauczycielskiej „Urania”.

Z różnych imprez i widowisk, częściowo odpłatnych, organizowanych przez Zarząd Oddziału Powiatowego ZNP w Wieluniu skorzystało 346 osób — a wzięło co trzeci nauczyciel uczestniczył w jakiejś imprezie. Niezależnie od tego poszczególne ogniska organizują na własną rękę wycieczki na ciekawe spektakle. Ostatnio koleży z Ogniska w Rychłocicach wyjechali do Opatowa Łódzkiej na „Halke”. W wyprawie tej wzięli udział również członkowie Ogniska Osjaków i Wieluń.

Prezydium PPRN w Górze Śląskiej przeznaczyło z rezerwy budżetowej 50 tys. złotych z okazji Dnia Karty Nauczyciela na nagrody i organizację imprez artystycznych. W dniu święta odbył się zjazd nauczycieli z całego powiatu z udziałem koleżanek-emerytów. Po części oficjalnej i wspólnym obiedzie odbywały się występy artystyczne i zabawa taneczna.

Zarząd Nauczycielskiej Spółdzielni Mieszkaniowej „Oświata” zorganizował z okazji Dnia Nauczyciela konferencję, na której przedstawił działalność spółdzielni, zapoznał z planem zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych nauczycieli Warszawy poprzez NSM „Oświata” i omówił problemy oraz trudności nauczycielskich spółdzielni mieszkaniowych. Na konferencji tej wreczono przydział na mieszkanie tysiącemu członkowi spółdzielni.

W Piotrkowie Trybunalskim odbyło się Walne Zebranie Sekcji Nauczycieli — Emerytów przy Zarządzie Oddziału Powiatowego ZNP. W wyniku dyskusji nad sytuacją nauczycieli-emerytów starego portfele — uchwalono szereg wniosków w tej sprawie.

Starami Zarządu Oddziału Powiatowego ZNP w Zielonej Górze powstał Klub Nauczycieli. Na otwarcie, które nastąpiło 15. XI br., złożyło się słowo ustępne o cechach, jakie stawia sobie zarząd w przyszłej pracy Klubu w dziedzinie kulturalno - oświatowej a następnie zabawa koleżeńską. Zarząd Klubu będzie kontynuował akcję odczytów pedagogicznych wygłaszanych przez profesorów Uniwersytetu Poznańskiego i miejscowego SN.

Centralna Rolnicza Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” z okazji Dnia Nauczyciela wyznaczyła 250 000 zł jako nagrody dla nauczycieli. Wszyscy nauczyciele zatrudnieni na pełnych etatach w szkołach CRS otrzymali nagrodę pieniężną w wysokości minimum 500 zł, a dyrektorz szkół 1000 zł. Terenowe placówki spółdzielcze również przeznaczyły pewne sumy na nagrody pieniężne.

KRONIKARZ

W dniach 28 i 29 XI br. odbyło się plenarne posiedzenie Zarządu Sekcji Wychowania Przedшкольного przy Zarządzie Głównym ZNP.

Po referacie nt.: „Sytuacja polityczno-gospodarcza kraju a poprawa spraw bytowych nauczycieli” oraz dyskusji nad referatem wysłuchano sprawozdania z działalności Sekcji i omówiono plan dalszej pracy. Drugiego dnia wygłoszony został referat z cyklu „Ludzie zasłużeni dla sprawy wychowania przedшкольного”. Poza tym na porządku dziennym stanęła sprawa reaktywowania Spółdzielni Nauczycielskiej „Urania”.

Z różnych imprez i widowisk, częściowo odpłatnych, organizowanych przez Zarząd Oddziału Powiatowego ZNP w Wieluniu skorzystało 346 osób — a wzięło co trzeci nauczyciel uczestniczył w jakiejś imprezie. Niezależnie od tego poszczególne ogniska organizują na własną rękę wycieczki na ciekawe spektakle. Ostatnio koleży z Ogniska w Rychłocicach wyjechali do Opatowa Łódzkiej na „Halke”. W wyprawie tej wzięli udział również członkowie Ogniska Osjaków i Wieluń.

Prezydium PPRN w Górze Śląskiej przeznaczyło z rezerwy budżetowej 50 tys. złotych z okazji Dnia Karty Nauczyciela na nagrody i organizację imprez artystycznych. W dniu święta odbył się zjazd nauczycieli z całego powiatu z udziałem koleżanek-emerytów. Po części oficjalnej i wspólnym obiedzie odbywały się występy artystyczne i zabawa taneczna.

Zarząd Nauczycielskiej Spółdzielni Mieszkaniowej „Oświata” zorganizował z okazji Dnia Nauczyciela konferencję, na której przedstawił działalność spółdzielni, zapoznał z planem zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych nauczycieli Warszawy poprzez NSM „Oświata” i omówił problemy oraz trudności nauczycielskich spółdzielni mieszkaniowych. Na konferencji tej wreczono przydział na mieszkanie tysiącemu członkowi spółdzielni.

W Piotrkowie Trybunalskim odbyło się Walne Zebranie Sekcji Nauczycieli — Emerytów przy Zarządzie Oddziału Powiatowego ZNP. W wyniku dyskusji nad sytuacją nauczycieli-emerytów starego portfele — uchwalono szereg wniosków w tej sprawie.

Starami Zarządu Oddziału Powiatowego ZNP w Zielonej Górze powstał Klub Nauczycieli. Na otwarcie, które nastąpiło 15. XI br., złożyło się słowo ustępne o cechach, jakie stawia sobie zarząd w przyszłej pracy Klubu w dziedzinie kulturalno - oświatowej a następnie zabawa koleżeńską. Zarząd Klubu będzie kontynuował akcję odczytów pedagogicznych wygłaszanych przez profesorów Uniwersytetu Poznańskiego i miejscowego SN.

Centralna Rolnicza Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” z okazji Dnia Nauczyciela wyznaczyła 250 000 zł jako nagrody dla nauczycieli. Wszyscy nauczyciele zatrudnieni na pełnych etatach w szkołach CRS otrzymali nagrodę pieniężną w wysokości minimum 500 zł, a dyrektorz szkół 1000 zł. Terenowe placówki spółdzielcze również przeznaczyły pewne sumy na nagrody pieniężne.

KRONIKARZ

Uwaga, uczestnicy „Tajnego Nauczania”

Prasa stołeczna o Święcie Nauczyciela

W chwili obecnej trwają już prace nad przygotowaniem do druku tomu Pamiętamy uczestników tajnego nauczania w latach 1929-1944. Tom ten wydanie nakładem Naszej Księgarni w opracowaniu S. Brzozowskiego i M. Korakiewicza. Redaktorzy wybrali zwracając się do dróg do wszystkich uczestników „Tajnego Nauczania”, jak i tych, którzy w konkursie nie brali udziału o nadsyłanie materiałów ilustracyjnych do przygotowywanego tomu. W szczególności chodzi o: zdjęcia fotograficzne z tajnych kompletów, grup uczniowskich i zebrani nauczycielskich, fotografie różnych miejsc, w których odbywano tajne nauczanie (szopy, mieszkania prywatne, podziemia itp.); zdjęcia fotograficzne tajnych imprez kulturalno- oświatowych (koncerty, przedstawienia, odczyty itp.); zdjęcia fotograficzne miejsc martyrologii nauczycieli polskich (mieszkania, tablice pamiątkowe itp.); zdjęcia fotograficzne dokumentujące represje i prześladowania okupanta (np. fotografie z listy plac tajnego nauczania, grypsy od nauczycieli-więźniów, listy nauczycieli z obozów koncentracyjnych itp.); nadsyłając fotografie należy pamiętać, że dla celów reprodukcyjnych muszą być one „ostre”, wyraźne, kontrastowe, odbite na lśnącym papierze, w możliwie dużym formacie. Można także nadesłać same filmy bez odbitek. Do każdego nadsyłanego dokumentu należy załączyć krótki opis czego, skąd i jakiej spoki dotyczy (a więc podać niezbędne daty, nazwiska i krótkie dane o osobach sfotografowanych np. „roztaczający”, był faktem i adresując: Redakcja „Głosu Nauczycielskiego”, Warszawa, ul. Spasowskiego 6-8, dopisując na kopercie - TAJNE NAUCZANIE. (mk)

TRUDNO jest w zwięzłym przeglądzie prasowym próbować choćby w najogólniejszym szkicu wyliczyć artykuły, jakie ukazały się w prasie krajowej z okazji Dnia Nauczyciela. Trzeba będzie do tej sprawy jeszcze powrócić. W prasie stołecznej stosunek społeczeństwa do szkoły i nauczyciela najtrafniej chyba wyraziła „Trybuna Ludu” pisząc: „Mówią o cywilizacji i kulturze mamy przed oczami tych, którzy ją wzbogacają: odkrywców, myślicieli, artystów — a przecież twórcą kultury na codzień, ogrodnikiem, który ją wszczepia młodym pedom rodzaju ludzkiego — jest nauczyciel. Przerwijmy jego społeczne misje — a po dwu pokoleniach ludzkość stanie się plemieniem barbarzyńców...”. Wielką wymowę ma fakt, że naród polski pragnie Tyśiąciele swego państwowego istnienia uczcić zbudowaniem tysiąca nowych szkół, społecznym wysiłkiem rozszerzyć warsztaty nauczycielskiej pracy... „Po raz drugi w Polsce Ludowej obchodzimy Dzień Nauczyciela. Jest to święto, które na pewno wrócić w naszą narodową tradycję. Wrócić — bo jego podstawą jest uczucie najwyższego szacunku i wdzięczności, a jednocześnie bliskiego serdecznego ciepła dla tych, którym wszyscy zawdzięczamy podstawy wiedzy i kultury, dla tych, którym dzisiaj powierzamy swoje dzieci!”. WIELE jeszcze przeżyjemy równie uroczystych Dni Nauczyciela. Chodzi jednak także o to, by owe zwyczajne szare dni nauczycielskiej pracy znalazły głębsze zrozumienie i równie serdeczny oddźwięk, jak 22 listopada. „Życie Warszawy” tak to precyzuje: „Staramy się, aby doroczny Dzień Nauczyciela wypadł jak najpiękniej i najokazalej, ale pamiętajmy, że naprawdę ważne dla ogółu i samego nauczyciela są dni powszednie, których jest w roku 300 (kalendarzowych) więcej, szkolnych mniej — przyp. mój). Nie zapominajmy w tych dniach o nauczycielu, a na pewno będziemy mieli czym się szczyścić i co podsumowywać, kiedy za rok nadszedzie ten jeden, jedyny specjalnie Mu poświęcony”.

W HISTORII polskiego ruchu zawodowego — czytamy w „Głosie Pracy” — nauczyciele od lat wielu zajmują zaszczytne miejsce w okresie przedwojennym — w walce przeciw wyzyskowi o sprawiedliwość społeczną, o oświatę i szkołę dla wszystkich, o postępiej w okresie okupacji — w walce o wyzwolenie narodu i społeczne; w Polsce Ludowej — w pracy nad umocnieniem socjalizmu. Toteż w Dniu Nauczyciela polski ruch zawodowy solidaryzując się w pełni z uczuciami sympatii i uznania, przekazywanymi; dziś nauczycielom przez całe narzę społeczeństwo, życzy aktywności i działaczom związkowym — nauczycielom, życzy wszystkim pedagogom dalszych jak najpełniejszych sukcesów w pracy zawodowej, społecznej i związkowej”. O Dniu Nauczyciela pisał ponadto „Dziennik Ludowy”, „Sztandar Młodych”, „Przegląd Kulturalny” i wiele innych pism. „Dziennik Ludowy” apelując do społeczeństwa o współpracę z nauczycielstwem podkreśla: „Szczególną troską pod tym względem powinno być otoczenie nauczyciela na ws, gdyż jego rola w środowisku wiejskim jest szczególnie doniosła, zadania rozległe, a warunki i praca szczególnie, często ciężkie. Wymaga tego interes wsi i dobro dziecka wiejskiego”. A w innym artykule: „Więć nasza ma szczególnie dużo powodów do wdzięczności dla pracy nauczycieli. Z ust nauczyciela najstarsze pokolenie działaczy postępowego ruchu chłopskiego usłyszało po raz pierwszy zaczerpnięte sioło „Polska”. Jeżeli w Dniu Nauczyciela świadomi sobie społeczeństwo — jak trafnie wyraził publicysta „Trybuna Ludu” — że twórcą kultury na codzień jest nauczyciel, to słusznym będzie wyrażenie wdzięczności w artykule umieszczonego w „Polityce”: „Planujemy wielki czyn Tyśiąciele budowy tysiąca szkół. Tysiące gmachów szkolnych to dopiero połowa zadania. Trzeba oprócz tego zadbać o nauczyciela. Nauczyciel pomiatany i lekceważony przez środowisko nie jest nauczycielem pełnowartościowym. Autorytet nauczyciela, pozycja społeczna nauczyciela jest niemniej ważna niż mury szkolne”. Również i cała prasa prowincjonalna poświęcała swe łamy nauczycielstwu, szkole i oświacie. Wiele artykułów o treści bardzo głębokiej zawierało serdeczne akcenty uczuciowe i wiele gorących słów uznania pod adresem wychowawców. (sb)

Na szerokim świecie

WIZYTA przyjacieli delegacji polskiej w Związku Radzieckim odbiła się szerokim echem w prasie zachodniej. Oceniając istotny sens oraz wyniki tej wizyty komentatorzy zachodni stwierdzają, że była ona wyrazem dalszego umocnienia sojuszu polsko-radzieckiego, a także manifestacją wewnętrznej zwartości Układu Warszawskiego. Niektórzy publicyści z niejałonym zawodem stwierdzają, że zacieśnienie stosunków polsko-radzieckich jest konsekwencją polityki państw bloku NATO, które swoją taktyką uzbrajania NRF i jednocześnie odrzucenia polskich oraz radzieckich propozycji w sprawie umocnienia pokoju — zmuszają państwa socjalistyczne do zwiększania swej obronności. Największe jednak poruszenie na Zachodzie wywołała enuncjacja premiera Chruszczowa na temat zmiany statusu Berlina. Miarą niepokoju, jaki wywołało to oświadczenie, była panika na giełdzie zachodniego Berlina. W ciągu krótkiego czasu akcje przedsiębiorstw znajdujących się w zachodnim sektorze Berlina straciły do 35% wartości, ci, przy czym zanotowano, że akcje wyżywały się nie tylko Niemcy z NRF, lecz także obywatele amerykańscy, angielscy itp. Zresztą i w naszym społeczeństwie zaobserwować można było pewne objawy podniecenia. „Co z Berlinem?” — tego rodzaju pytania powtarzają się często. Stopniowo jednak napięcie zmniejszało się i gorączka opadła. Przyczyniło się do tego m. in. oświadczenie ambasadora ZSRR w Bonn — Smirnowa. Powiedział on w związku ze sprawą Berlina, że „akcja, która zostanie podjęta, ma charakter czysto dyplomatyczny”. Podobne przypuszczenie wyraził również brytyjski premier Macmillan. Atmosfera wielkiej zaniepokojenia ustąpiła miejscem nastroszenia wyziewania. W chwili, gdy piszemy te słowa, propozycje radzieckie w sprawie statusu Berlina nie są jeszcze znane. Już jednak samo oświadczenie premiera Chruszczowa dostatecznie wyjaśnia, w jakim kierunku propozycje te zmierzają. W swoim przemówieniu z dnia 10 listopada premier Chruszczow zapowiedział przekazanie władzy administracyjnej w radzieckim sektorze Berlina — rządowi Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Utrzymanie okupacyjnej administracji wojskowej w Berlinie, jak stwierdził Chruszczow, gwałci suwerenne prawa NRF, jako że Berlin leży w obrębie państwa wschodnio-niemieckiego. Razem więc ze Związkiem Radzieckim również pozostałe mocarstwa powinny wycofać swoje wojska z Berlina. Ten zapowiedziany akt polityczny określono na Zachodzie jako pogwałcenie układu poczdamskiego. Uprowadzając jednak te zarzuty premier Chruszczow stwierdził, że mocarstwa zachodnie dawno już przestały respektować zasadnicze postanowienia tego układu. Odbudowa niemieckiej armii, gwałtowne uzbrajanie Bundeswehry w najnowocześniejsze środki wojenne, przywrócenie do łask i do władzy hitlerowskich zbrodniarzy, popieranie rewizjonizmu niemieckiego — już tylko to samo dowodzi, że mocarstwa zachodnie podeptały właśnie te postanowienia układu poczdamskiego, który przecież miał zagwarantować Europie trwałe bezpieczeństwo przed nową agresją niemiecką. W tym stanie rzeczy przedłużanie stanu okupacji w Berlinie, leżącym w obrębie suwerennego państwa NRF, nie tylko nie znajduje żadnego uzasadnienia, lecz — co więcej — stoi w

zgodzie z celami, które przyświecały przed trzynastoma laty sygnatariuszom układu poczdamskiego. Władcom bowiem, że zachodniemu wojsku militarnemu i rewiżjonizmowi wykorzystującej enklawę jako swoją bazę operacyjną przeciwko NRF. Wycofanie wojsk okupacyjnych z Berlina i przekazanie władzy administracyjnej rządowi NRF zlikwiduje niebezpieczne i groźne ognisko niepokoju w tym newralgicznym punkcie Europy. Można oczekiwać, że Związek Radziecki rychło swoją zapowiedź wprowadzi w czyn. Ambasador Smirnow w Bonn oświadczył, że nastąpi to szybko, tak że „Niemcy będą mogli spędzić spokojnie święta Bożego Narodzenia”. Jest to więc kwestia najbliższego czasu. Jaki jednak propozycje przedłoży rząd radziecki mocarstwom zachodnim i jakie stanowisko zajmą te mocarstwa wobec nowożytych rzeczywistości berlińskiej? Pierwsza reakcja zachodnich koł politycznych była nader gwałtowna. W różnych wywiadach powtarzał się zwrot o możliwościach użycia nawet siły militarnej. Rząd zachodnio-niemiecki w swojej deklaracji z 12 listopada dał do zrozumienia, że w wycofaniu wojsk radzieckich odpowie zerwaniem stosunków dyplomatycznych z ZSRR! Waszyngton zapewnił, że w obronie Berlina gotów wytoczyć działła. Potem — jak już powiedzieliśmy — nastąpiło pewne uspokojenie, zwłaszcza gdy Chruszczow w swoim przemówieniu w Akademii Wojskowej w Moskwie oświadczył, że rząd radziecki podejmie w sprawie Berlina rokowania z mocarstwami zachodnimi. Jeżeli jednak rząd berliński traktuje wycofanie wojsk radzieckich z pewnego skrawka terytorium niemieckiego jako akt wrogi, to niewątpliwie możemy mówić o sytuacji co najmniej paradoksalnej. O co więc tu chodzi? O co tyle hałasu? Dla Bonn i mocarstw zachodnich decyzja radziecka stworzy bardzo trudną i skomplikowaną sytuację. Rzecz w tym, że blok państw NATO nie uznaje Niemieckiej Republiki Demokratycznej i nie utrzymuje z nią stosunków dyplomatycznych. A Berlin znajduje się na terytorium NRF. Dotychczas mocarstwa zachodnie wszystkie sprawy związane z administracją sektorów berlińskich oraz z komunikacją do Berlina przez terytorium NRF załatwiali z władzami radzieckimi. Jeśli obecnie rząd radziecki zrezygnuje ze swoich prerogatyw na rzecz rządu NRF, to krok ten zmusi państwa zachodnie do nawiązania bezpośrednich kontaktów z rządem wschodnio-niemieckim, co będzie oznaczało konieczność oficjalnego uznania Niemieckiej Republiki Demokratycznej. I tu dochodzimy do sedna rz-

czy. Najgwałtowniej przeciwko takiej ewentualności występuje rząd berliński, który uzurpuje sobie tytuł jedynego reprezentanta narodu niemieckiego, nie przyjmując do wiadomości ani istnienia drugiego państwa niemieckiego, ani społecznych, ekonomicznych i politycznych przemian, jakie się w tym państwie dokonały. Takie stanowisko rządu berlińskiego uniemożliwia wszelkie rozsądne rozwiązanie problemu zjednoczenia Niemiec. W koncepcji Bonn jedyną możliwą formą tego zjednoczenia jest włączenie NRF do Republiki Federalnej, a więc co do rodzaju bezwarunkowej kapitulacji, a więc przekształcenie tego wszystkiego, co się w NRF zmieniło i dokonało, a więc rozszerzenie zasięgu NATO aż do Odry i Nysy. Konsekwentnie zatem Bonn torpeduje wszelkie przedkładane przez ZSRR i NRF projekty zjednoczenia Niemiec, jak np. projekt skonfederowania obu państw niemieckich. Konsekwentnie też Bonn odmawia swojej zgody na wszelkie rozwiązania, w których NRF występowałaby jako pełnoprawny partner. Zmiana statusu Berlina może stworzyć zupełnie nową sytuację. Dotychczasowego statusu utrzymać się już nie da i pewnie zmiany będą musiały nastąpić. Ogólnie rzecz biorąc — możliwe są trzy rozwiązania. Albo mocarstwa zachodnie, a wraz z nimi NRF, uznają Niemiecką Republikę Demokratyczną, albo wybiorą raczej ewakuację zachodnich sektorów Berlina, albo wreszcie... Nie, ta trzecia możliwość nie wchodzi w grę. Jeśli nawet w pierwszej chwili poniekąd w gorącej wodzie kąpani meżowie stanu na Zachodzie zagrałi na larum, to w krótkim czasie już i oni przyszli do opaniemienia. Skrajnemu stanowisku Bonn, które w tym względzie otrzumyuje pewne poparcie w Waszyngtonie, przeciwstawiła się przede wszystkim opinia angielska. To z kolei wypłynęło ostudzając również i na berlińskie koła polityczne. Bo ostatecznie stawka byłaby bardzo duża... Oświadczenie Chruszczowa spełniło więc rolę przysłówowego kija w mrowisku. Jest ono wydarzeniem wielkiej wagi, bo konsekwencje decyzji rządu radzieckiego z pewnością nie ograniczą się do zmiany statusu Berlina. Zmiana ta stworzy dla mocarstw zachodnich sytuację przynusową, która wymagać będzie zasadniczych rozstrzygnięć w sprawie Niemiec, w sprawie zjednoczenia obu państw niemieckich. I nie bez powodu część prasy amerykańskiej znowu pisze o konferencji na najwyższym szczeblu, a prasa angielska nawraca do wyrażonej w planie ministra Rapackiego idei zdecentralizowania Europy środkowej. Nadchodzący zatem okres zapowiada ciekawe wydarzenia polityczne, które bezpośrednio dotyczą także i naszych interesów.

złote MYSLI srebrne brązowe. „Dziecko przechodzi z pomocą nauczyciela gigantyczną drogę, którą przebiega ludzkość”. K. Uszyński. „Każdemu należy — we własnym przekonaniu — kierować państwem lub armią, aniżeli jednokonną biedką”. B. Prus. „Nie uważaj żadnego dobrego uczynku za tak mało ważny, żeby nie było warto go spełnić, ani żadnego zła czynu za tak mało znaczący, żeby można było sobie na niego pozwolić”. aforizm chiński. „Zdobycie nie jest ani dobrem, ani złem, a tylko miejscem dla dobra i zła zależnie od tego, czemu miejsce zrobimy”. M. Montaigne. „Powieść winna spełniać rolę zwierciadła przedchodzącego się po gościńcu życia”. G. Flaubert. O b j a ś n i e n i a: Konstanty Uszyński (1823 — 1871) — rosyjski pedagog i myśliciel, jeden z założycieli rosyjskiej nauki pedagogicznej; Bolesław Prus (Aleksander Głowacki) 1847 — 1912; Michel Eyquem de Montaigne (1533 — 1592) — francuski esayysta i myśliciel, dworzanin Karola IX, autor słynnych „Prób”; Gustaw Flaubert (1821 — 1880) — niedoszły lekarz, wybitny pisarz francuski, jeden z filarów francuskiej szkoły naturalistycznej. Wybrał EMKOZ

Praca kulturalno-oświatowa wśród nauczycieli

(Dokończenie ze str. 3) ml się jednak, że środki muszą się znaleźć, gdyż w przeciwnym razie byłaby bardzo utrudniona działalność w zakresie upowszechniania oświaty i kultury wśród całego społeczeństwa. HELENA WITKOWSKA Do Współpracowników, Uczniów i Wychowanków Wł. Spasowskiego Wydział Pedagogiczny Zarządu Głównego ZNP zwraca się z uprzejmą prośbą do b. Uczniów i Wychowanków oraz do Współpracowników i Przyjaciół Władysława Spasowskiego o łaskawe przesłanie na adres Zarządu Głównego ZNP — Warszawa, ul. Spasowskiego 6-8 swoich imion i nazwisk oraz dokładnych adresów. Chodzi nam o wszystkich, którzy zetknęli się z Władysławem Spasowskim jako swoim nauczycielem, wychowawcą, dyrektorem Seminarium im. St. Konarskiego, Kursów im. W. Nałkowskiego, Pedagogium w Warszawie, jako uczestnikiem prac Kolegium Spasowskiego, uczestnikiem wakacyjnych warsztatów nauczycielskich itp. Chcielibyśmy na tej drodze zgromadzić możliwie pełny materiał obrazujący działalność społeczną i dydaktyczno-wychowawczą tego zasłużonego pedagoga.

Pamiętaj o naszym jesiennym konkursie pt. „Kierunek 100 000”. Wpłać niezwłocznie roczną prenumeratę za „Głos Nauczycielski”. Czekaj na nagrodę! Szczegóły w poprzednim numerze.

Komitety rodzicielskie, kierownicy i dyrektorzy szkół wykorzystują kredyty na zakup map ściennych i atlasów

Państwowego Przedsiębiorstwa Wydawnictw Kartograficznych. Table with columns: Autor, Tytuł, Cena zł, Ilość egz. zamów.

Opis książki: Józef Paczkowski. 11 czerwca 1955 r. zmarł na g. kol. Józef Paczkowski nauczyciel Szkoły Podstawowej w Kamieniu i członek Ogólnopolskiej Związku Nauczycielstwa ZNP. Cześć Jego pamięci!

Geografia Gospodarcza Polski. Nowy nakład podręcznika został przekazany księgarniom do sprzedaży. Podręcznik jest przeznaczony dla techników przemysłowych i ekonomicznych oraz dla szkół przysposobienia rolniczego. Zainteresowane szkoły proszone są o porozumienie się z najbliższymi księgarniami Domu Książki. Państwowe Wydawnictwa Szkolnictwa Zawodowego

OGłoszenia drobne. KOMITET Kole Absolwentów Instytutów Pedagogicznych zawiadamia, że w dniu 3 i 4 stycznia 1955 r. odbędzie się w Warszawie ZJAZD ABSOLWENTÓW Instytutów Pedagogicznych ZNP. Koszt Zjazdu wynosi 90 zł. (noclegi, wyżywienie). Prosimy przesyłać powyższą sumę do dnia 6 grudnia br. na ręce kol. Marcelle Laskowskiej, Warszawa, ul. Spasowskiego 1-3 m. 6.

WYDAWNICTWO LITERACKIE W KRAKOWIE poleca na upominki gwiazdkowe:

Table with columns: Author, Title, Price. List of books for Christmas gifts.